

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **T. Š.**, zast. JUDr. Ivanem Peclem, advokátem Advokátní kanceláře Economy se sídlem Zábrdovická 15/16, 615 00 Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 15. 1. 2014, č. j. JMK 3146/2014, sp. zn. S-JMK 3146/2014/OD/Fö,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 1. 2014, č. j. JMK 3146/2014, sp. zn. S-JMK 3146/2014/OD/Fö bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, Odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 3. 12. 2013, č. j. ODSČ-12436/13-29, sp. zn. ODSČ-12436/13-SU/PŘ, a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným z přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) a podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném ke dni rozhodování správního orgánu (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil porušením ust. § 4 písm. c) a ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu tím, že dne 26. 3. 2013 kolem 19:50 hod. jako řidič motorového vozidla tov. zn., RZ:, na ulici, při otáčení do protisměru nerespektoval dopravní značku V1a „Podélná čára souvislá“ a současně uvedené motorové vozidlo řídil, ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění podle ust. § 81 zákona o silničním provozu.

Za spáchaný přestupek byla žalobci podle ust. § 125c odst. 4 písm. a) a ust. § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu, v souladu s ust. § 11 a § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) uložena pokuta ve výši 30.000 Kč a zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu 16 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Dále byla žalobci podle ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích, a vyhlášky Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, uložena povinnost uhradit náklady řízení v částce 1.000 Kč.

II.

Shrnutí žalobních bodů:

V žalobě doručené Krajskému soudu v Brně dne 6. 2. 2014 žalobce namítá, že je neoprávněně postihován na svých právech nezákonným rozhodnutím správních orgánů, jelikož v celém řízení i v řízeních předcházejících jsou popírány základní zásady správního řádu. Uvádí, že napadeným rozhodnutím předcházelo řízení vedené Magistrátem města Hradec Králové pod sp. zn. P/2296/2012/OS1/Muz, kdy rozhodnutím z tohoto řízení vzešlým byl žalobci vysloven zákaz řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Žalobce namítá, že se opakovaně neúspěšně pokoušel o nápravu tohoto nezákonného rozhodnutí, a to žádostmi o obnovu řízení, popř. postupem podle ust. § 94 správního řádu, přičemž mu nebylo vyhověno s tím, že na tento postup není právní nárok.

Žalobce namítá, že v řízení vedeném Magistrátem města Hradec Králové neměl možnost se řádně seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí, jelikož mu všechny písemnosti byly doručeny fikcí na adresu, na které se nezdržuje (na adresu obecního úřadu, na kterou ho přehlásila jeho sestra bez jeho vědomí v době výkonu trestu). Žalobce je přesvědčen, že v rámci správního řízení, i řízení předcházejících docházelo k porušování základních zásad správního řízení, a to zejména ust. § 2 odst. 3 a 4, § 3, 5 a 8 správního řádu.

Žalobce uvedl, že dne 5. 6. 2012 byl po dvou a půl letech podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, přičemž v průběhu výkonu trestu mu nebylo do vězení doručeno žádné rozhodnutí ani jiná písemnost, ze které by bylo patrné, že nemůže řídit motorová vozidla. Nemohl tedy předpokládat, že po návratu z výkonu trestu bylo jeho řidičské oprávnění neplatné. Žalobce je přesvědčen, že bylo povinností správních orgánů mu písemnosti zasílat do místa výkonu trestu. Domnívá se, že přestože žalobci byly všechny písemnosti doručeny fikcí, měl správní orgán následně vzít v potaz shora uvedené skutečnosti s tím, že žalobce nemohl, a to bez vlastní viny, vědět, že není oprávněn řídit motorová

vozidla. Neprodleně poté, co toto zjistil, splnil podmínky pro vydání řidičského oprávnění. Považuje proto za nelogické odůvodnit následný zákaz řízení motorových vozidel právě tím, že řídil bez řidičského oprávnění. Žalobce namítá, že nemohl o zákazu, který je důvodem vydání napadeného rozhodnutí, vědět, a v následujícím řízení nemohl bez své viny uplatnit své námitky. Je přesvědčen, že při odnětí řidičského oprávnění v prosinci 2012 došlo k porušení základních zásad správního řízení, a že další skutky a potrestání jen navazují na toto řízení a pouze prohlubují nespravedlnost.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti žalobce navrhuje, aby soud žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil, a aby žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III.

Právní stanovisko žalovaného:

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 12. 3. 2014 uvádí, že námitky uvedené v žalobě jsou identické s námitkami odvolacími, se kterými se dostatečně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný má za to, že z provedených důkazů vyplývá, že žalobci byla pro skutek ze dne 28. 7. 2012 uložena rozhodnutím Magistrátu města Hradec Králové sp. zn. P/2296/2012/OS1/Muz ze dne 14. 11. 2012 (které nabylo právní moci dne 20. 12. 2012) sankce zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců od právní moci rozhodnutí, tedy že ke dni 26. 3. 2013 nebyl držitelem řidičského oprávnění.

K samotnému rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové sp. zn. P/2296/2012/OS1/Muz ze dne 14. 11. 2012 žalovaný podotkl, že předmětem řízení o přestupku spáchaném žalobcem dne 26. 3. 2013 nebylo přezkoumávání správnosti a zákonnosti výše uvedeného rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové. Žalovaný konstatuje, že na akty orgánů veřejné moci je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). Z tohoto důvodu podle názoru žalovaného nelze jakkoli hodnotit postup Magistrátu města Hradec Králové při projednání přestupku, jehož výsledkem bylo pravomocné rozhodnutí ze dne 14. 11. 2012. Uvádí, že existence tohoto pravomocného rozhodnutí o přestupku byla v předmětném řízení o přestupku dostatečně prokázána, když správní orgán prvního stupně v rámci dokazování do spisu opatřil toto rozhodnutí.

Na základě výše uvedeného žalovaný považuje žalobou napadené rozhodnutí za správné a odůvodněné, a proto navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu:

Soud konstatuje, že ve správním spisu se nachází oznámení přestupku Policie ČR, Městského ředitelství policie Brno, Obvodního oddělení policie Brno - Židenice, ze dne 29. 7. 2013, úřední záznam Policie ČR ze dne 26. 3. 2013 zpracovaný ppap. V. C. a ppap. P.

M., výpis z evidenční karty řidiče žalobce a kopie rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 14. 11. 2012, sp. zn. P/2296/2012/OS1/Muz včetně doručení.

Dne 16. 9. 2013 správní orgán prvního stupně žalobci odeslal oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání nařízenému na den 17. 10. 2013 v 09:30 hod., a to jak na adresu trvalého pobytu, tak na adresu pro doručování, přičemž na žádné z těchto adres si žalobce písemnost v úložní době nevyzvedl, a došlo k jejímu doručení fikcí.

Ústní jednání o přestupcích proběhlo v nařízeném termínu dne 17. 10. 2013. Jelikož se žalobce, ač byl řádně předvolán, k ústnímu jednání nedostavil a svou neúčast nijak neomluvil, jednání proběhlo v jeho nepřítomnosti. V průběhu ústního jednání bylo provedeno dokazování listinnými důkazy obsaženými ve správním spisu. Z procesní opatrnosti správní orgán prvního stupně nařídil na den 13. 11. 2013 další termín ústního jednání, aby umožnil žalobci se ke skutkům vyjádřit, avšak předvolání se nepodařilo ani za součinnosti policie doručit.

Dne 3. 12. 2013 Magistrát města Brna, Odbor dopravněsprávních činností vydal rozhodnutí č. j. ODSČ-12436/13-29, sp. zn. ODSČ-12436/13-SU/PR, proti němuž podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce včasné odvolání. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 1. 2014, č. j. JMK 3146/2014, sp. zn. S-JMK 3146/2014/OD/Fö, které je předmětem tohoto soudního přezkumu.

V.

Soud vychází z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Se žalobcem bylo vedeno řízení pro přestupky podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, přičemž žalobní argumentace směřovala toliko vůči přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu (kterého se fyzická osoba dopustí tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81).

V daném případě žalobce nepopíral, že dne 26. 3. 2013 kolem 19:50 hod. řídil motorové vozidlo na ulici, a v zásadě ani skutečnost, že v té době nebyl v důsledku nabytí právní moci rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 14. 11. 2012, sp. zn. P/2296/2012/OS1/Muz, kterým mu byla mimo jiné uložena sankce zákazu řízení motorových

vozidel na dobu 12 měsíců, držitelem řidičského oprávnění. Podstata žalobní argumentace spočívala v tom, že díky postupu správních orgánů v řízeních předcházejících řízení o přestupku žalobce nemohl vědět, že nebyl oprávněn řídit motorová vozidla. Především namítal nesouhlas s doručováním písemností na adresu jeho trvalého pobytu v době výkonu trestu, v důsledku čehož neměl možnost se s doručovanými písemnostmi seznámit a k těmto se následně vyjádřit. V zásadě tedy žalobce svou žalobní argumentaci stavěl na nenaplnění subjektivní stránky skutkové podstaty přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu.

Je zřejmé, že ve smyslu § 3 zákona o přestupcích je k odpovědnosti za předmětný přestupek nutné zavinění minimálně ve formě nevědomé nedbalosti. Dle § 4 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích je přestupek spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Pro naplnění zavinění formou nevědomé nedbalosti musí být naplněny současně dva znaky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2008, č. j. 1 As 56/2008-66, dostupný na www.nssoud.cz). Prvním z nich je, že pachatel přestupku nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Druhým znakem je skutečnost, že pachatel o tomto vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. V rámci naplnění tohoto druhého znaku nevědomé nedbalosti se tedy vychází z možnosti znalosti, která se zkoumá na základě objektivních okolností spojených se skutkem a subjektivních dispozic konkrétního pachatele. Zákon o přestupcích zakládá odpovědnost za přestupky spáchané z nevědomé nedbalosti na možnosti předvídat způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem. Kritériem nedbalosti v obou jejích formách je zachovávaní potřebné míry opatrnosti pachatelem (srov. rozsudek, Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2012, č. j. 1 As 150/2012-33, dostupný na www.nssoud.cz).

V nyní projednávané věci nebylo ze strany správních orgánů nijak zpochybňováno, že žalobce o tom, že v době silniční kontroly nebyl držitelem řidičského oprávnění, nevěděl. Soud se proto zabýval naplněním druhého znaku nevědomé nedbalosti, tj. tím, zda žalobce mohl a měl vědět, že dne 26. 3. 2013 držitelem řidičského oprávnění nebyl. Jak již bylo uvedeno, v rámci naplnění tohoto druhého znaku se vychází z možné, nikoli z reálné vědomosti.

Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobci byla Magistrátem města Hradec Králové v řízení vedeném pod sp. zn. P/2296/2012/OS1/Muz rozhodnutím ze dne 14. 11. 2012 uložena sankce zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Toto rozhodnutí podle přiložené doručenky nabylo právní moci dne 20. 12. 2012 v důsledku jeho doručení fikcí na adresu trvalého pobytu žalobce a následného marného uplynutí odvolací lhůty.

Soud nezpochybňuje, že v rámci řízení o přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu jsou správní orgány povinny se mimo jiné zabývat otázkou naplnění subjektivní stránky přestupku (tj. tím, zda přestupce minimálně měl a mohl vědět o tom, že v době řízení vozidla nebyl držitelem řidičského oprávnění), předmětem řízení o tomto druhu přestupku však není přezkoumávat správnost a zákonnost předcházejících rozhodnutí (v daném případě rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 14. 11. 2012, sp. zn. P/2296/2012/OS1/Muz). Jak správně uvedl žalovaný, na akty orgánů

veřejné moci je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku jejich zrušení příslušným orgánem veřejné moci zákonem předvídaným postupem – jedná se o zásadu presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Správním orgánům v řízení o přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu tedy jakkoli nepříslušelo hodnotit postup Magistrátu města Hradec Králové či jiného správního orgánu v řízeních tomuto přestupkovému řízení předcházejících.

Jak vyplývá z podané žaloby, žalobce svými námitkami směřoval proti postupu správních orgánů, které mu v době výkonu trestu (tj. do června 2012) doručovaly písemnosti namísto do věznice na adresu trvalého pobytu, v důsledku čehož neměl možnost se s předmětnými písemnostmi seznámit a vyjádřit se k nim. Zkoumání těchto skutečností však soud považuje s ohledem na shora uvedené argumenty v tomto řízení za zcela nadbytečné, jelikož jak správním orgánům v rámci řízení o přestupku, tak následně soudu v rámci soudního přezkumu, nepřísluší postup správních orgánů v předcházejících řízeních, potažmo zákonnost zde vydaných rozhodnutí, jakkoli přezkoumávat. Pokud žalobce nesouhlasil s postupem správních orgánů v předcházejícím řízení (tj. v řízení, jehož vyústěním bylo rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové sp. zn. P/2296/2012/OS1/Muz ze dne 14. 11. 2012), resp. v řízeních dřívejších, měl nepochybně možnost tyto argumenty uplatnit právě v rámci těchto řízení prostřednictvím široké škály opravných prostředků, nikoli však v rámci následného řízení o přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1) zákona o silničním provozu.

Soud má za to, že jedinou skutečností, která byla rozhodnutá pro naplnění či nenaplnění subjektivní stránky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, byla otázka souladu doručování rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové sp. zn. P/2296/2012/OS1/Muz ze dne 14. 11. 2012, kterým byla žalobci uložena sankce zákazu řízení motorových vozidel, se zákonem. Jediné, co mohl žalobce podle názoru soudu v tomto řízení o přestupku účinně namítat, byla nezákonnost doručování tohoto rozhodnutí, kterým byl žalobci uložen zákaz řízení motorových vozidel. V důsledku nezákonně doručovaného rozhodnutí by totiž žalobce nemohl vědět, že mu byl předmětný zákaz řízení uložen. Tímto směrem se však žalobce ve své argumentaci neubíral. Žalobce zpochybňoval toliko postup správních orgánů při doručování písemností v době výkonu trestu odnětí svobody (v době do června 2012 – tj. v době před zahájením řízení vedeného Magistrátem města Hradec Králové pod sp. zn. P/2296/2012/OS1/Muz), přičemž k zákonnosti doručování samotného rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové sp. zn. P/2296/2012/OS1/Muz ze dne 14. 11. 2012 se vůbec nevyjádřil, resp. toto nerozporoval.

Za této situace nezbyvá než konstatovat, že správní spis obsahuje dostatečné důkazy o tom, že rozhodnutí, kterým byl žalobci mimo jiné uložen zákaz řízení motorových vozidel, a které bylo stěžejním podkladem pro předmětné přestupkové řízení, bylo žalobci doručeno v souladu se správním řádem na adresu trvalého pobytu (byť fikcí). Pokud žalobce tvrdí, že písemnosti mu byly správním orgánem doručovány na adresu, na které se nezdržuje, tato otázka není pro naplnění subjektivní stránky přestupku rozhodující. Bylo odpovědností žalobce jako adresáta správně právních norem, aby uskutečnil kroky směřující k upravení podmínek doručování tak, aby věděl o aktech vůči jeho osobě směřujících. Pokud tedy žalobce neupravil své poměry tím způsobem, aby byl vždy schopen se řádně seznámit s doručovanými písemnostmi, lze konstatovat, že žalobce nedbal dostatečné opatrnosti, kterou lze od adresáta právních norem očekávat. Jelikož rozhodnutí, kterým byl žalobci uložen zákaz řízení motorových vozidel, bylo žalobci řádně doručeno, o naplnění subjektivní stránky

přestupku minimálně ve formě nevědomé nedbalosti nemůže být pochyb. Námitka nenaplnění subjektivní stránky přestupku je proto nedůvodná.

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že nejsou důvodné, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. dubna 2015

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová